

Manresa

■ Aquest cap de setmana s'ha fet a Manresa la Fira Mediterrània d'espectacles d'arrel tradicional, sembla que amb un èxit notable. Felicitats. Va ser una bona idea, al seu dia, crear una fira per situar al mercat les produccions culturals que ara es denominen *d'arrel*, vinculades a la tradició popular. És una bona idea mantenir-la i impulsar-la. I és formidable que sigui un mercat: un lloc on no tan sols s'exposa, sinó que sobretot es compra i es ven, s'entra en el circuit. On es posa en relleu i es dona prestigi, però també es contracta.

Mediterrània

■ Hi ha coses menors que discutiria de la Fira. Una, el nom. Em sembla molt bé això de la Mediterrània, tot i que estem construint entre tots un tòpic com un cabàs. Però si la Fira es nodreix fonamentalment de producció d'arrel tradicional catalana, no veig clar que se n'hagi de dir Mediterrània. Em fa l'efecte que en alguns moments -no pas ara- el terme *mediterrani* ha estat un subterfugi per no haver de dir *català*. Vostès que són? Mediterranis. Sí, esclar. Però l'apel·lació al Mediterrani ha estat de vegades una operació a mig camí entre el màrqueting i el camuflatge. Potser ens convé. No ho tinc clar.

Tradicional

■ El que sí que tinc clar és que la cultura tradicional té un paper d'una importància creixent, no ja tan sols per a la riquesa cultural, sinó també per a la cohesió social i per a la participació. En unes societats en què cada vegada hi haurà més gent amb molts referents culturals no vinculats al territori -i no parlo tan sols de la immigració, també d'internet-, la cohesió necessita ofertes culturals arrelades, territorialitzades i participatives. La cultura popular i tradicional n'ofereix més que ningú. La cultura tradicional d'arrel catalana no és tan sols una peça de fruita més d'una macedònia cultural. És un eix vertebrador. També per això és important la fira de Manresa.